

КРАВЧЕНКО О.О., здобувачка освіти, гр. 101-ПАМЛ-Д21

НЕШКО С.І., к.ф.н, доцент

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

ІДІОЛЕКТ, ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З ІНШИМИ НАУКАМИ ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

До сьогодні серед вчених мовознавців постає питання доцільності дослідження явища ідіолекту, оскільки лінгвісти виступають за дослідження мови в більш загальному розумінні, ніж конкретному, як, наприклад, у випадку ідіолектів.

Ідіолектом можна вважати індивідуальне мовлення окремої особистості, яке характеризується сукупністю формальних та стилістичних ознак. На формування ідіолекту в носія мови можуть пливати такі фактори, як вік, фах, соціальний стан, місце проживання, загальний рівень культури тощо. Цей феномен є відображенням можливих мовних інновацій індивіда, які створюються на основі загальної мови носія. Його вивчення наразі користується популярністю серед суміжних із мовознавством наук, що мають за об'єкт свого дослідження індивідуальні ознаки особистості. Мова йде про соціолінгвістику, філософію, психолінгвістику та ін.

Дослідження ідіолектів саме з опором на методологічні засади (системність аналізу та експліцитність матеріалів) відіграє не останню роль в перекладацькій сфері. В художній літературі ідіолекти набувають нових форм та ознак. Твори тих чи інших авторів відрізняються один від одного сукупністю певних стильових особливостей, які впливають на формування індивідуального стилю – ідіостилю. Вивчення ідіолекту та ідіостилю автора є необхідним для передачі початкової думки автора без її деформації під час перекладу. Особливо слід звертати на це увагу при перекладі з неспоріднених мов, щоб уникнути грубих лексичних помилок.

Отже, ідіолект, хоча й є чисто конкретним явищем, сприймається багатьма вченими як важлива ланка у вивченні наближених до лінгвістики наук, а також необхідною складовою, що впливає на якість перекладу художніх творів з урахуванням ідіостилю авторів.

ЛУЧКО О.Р., старший викладач

ДОВЖЕНКО С.С., старший викладач

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

ВИХОВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА ЗАНЯТТЯХ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Найвищою цінністю є людина, яка вміє та здібна любити, а вищою цінністю самої людини є любов до Вітчизни. Місією людини у соціальному середовищі є патріотизм, як основа творчої діяльності, яка включає до себе гордість та вірність традиціям і культури народу, діяльність, яка спрямована на економічний розквіт Вітчизни за рахунок особистого внеску кожної людини [2, с. 26]. Всебічний і гармонійний розвиток особистості неможливий без повноцінного фізичного розвитку. Без цієї важливої складової виховного процесу неможливе формування здорової нації – молоді, яка здібна продуктивно і творче працювати у різних галузях виробництва, яка має активну життєву позицію, яка готова до захисту інтересів держави.

Викладачу з фізичного виховання у сучасному виші необхідно усвідомлювати, що перед ним стає задача не тільки фізичного оздоровлення молоді. Слід враховувати всі складові здоров'я – фізичного, психічного, соціального і морального. Важливо турбуватися про моральний аспект здоров'я студентів на заняттях з фізичного виховання.